

Ο Χριστός ως μέγας δάσκαλος, προσπάθησε να γνωρίσει στους ανθρώπους, ποια τα χαρακτηριστικά της ζωής, του ενάρετου ανθρώπου. Ποιες αξίες και ιδανικά πρέπει να έχει και πως πρέπει να συμπεριφέρεται απέναντι στο συνάνθρωπο.

Γνώριζε λοιπόν, πως πρέπει να μιλάει με λόγια απλά διότι οι άνθρωποι τότε δεν πήγαιναν στο σχολείο. Η μόρφωσή τους ήταν πολύ χαμηλή. Για αυτό επινόησε τις **παραβολές**.

Οι **παραβολές** ήταν παραμύθια με αλληγορικό περιεχόμενο. Δηλαδή τα πλαστά - μυθικά πρόσωπα και γεγονότα συμβόλιζαν άλλα, πραγματικά. Έτσι οι άνθρωποι παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον τη διδασκαλία του και καταλάβαιναν το βαθύτερο νόημα του λόγου του, για αδελφοσύνη, αγάπη, αλληλεγγύη, συγχώρεση κ.ά.

Η παραβολή του άσωτου γιου

Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους. Μια μέρα ο μικρότερος είπε στον πατέρα του να του δώσει το μερίδιό του από την περιουσία τους, γιατί ήθελε να φύγει. Ο πατέρας με λύπη δέχθηκε την απόφαση του παιδιού του. Έφυγε λοιπόν ο νέος σε χώρα μακρινή κι εκεί ξόδεψε γρήγορα τα χρήματά του ζώντας άσωτα. Τελικά, αναγκάστηκε να βόσκει χοίρους και, για να ζήσει, έτρωγε από την τροφή τους. Τότε θυμήθηκε πως οι εργάτες του πατέρα του ήταν πάντα χορτασμένοι. Αναγνώρισε ότι ήταν σφάλμα να φύγει μακριά από την αγάπη του πατέρα του. Αποφάσισε λοιπόν να γυρίσει πίσω. Θα έλεγε στον πατέρα του ότι δεν άξιζε να ονομάζεται γιος του, αφού πρόσβαλε με τη συμπεριφορά του το Θεό και τον ίδιο. Θα του ζητούσε να γίνει ένας από τους εργάτες του. Ενώ ήταν ακόμη μακριά, ο πατέρας του που πάντα τον περίμενε, τον είδε, τον σπλαχνίστηκε κι έτρεξε αμέσως κοντά του. Δεν πρόλαβε ο γιος να του πει όσα σκεφτόταν κι αυτός τον αγκάλιασε αμέσως. Στους υπηρέτες του είπε να τον ντύσουν με τα καλύτερα ρούχα, να του φορέσουν δαχτυλίδι και να ετοιμάσουν γιορτινό τραπέζι για την επιστροφή του. Ο μεγαλύτερος γιος όμως θύμωσε και είπε στον πατέρα του: «Για τον αδελφό μου που μας παράτησε κάνεις τέτοιο πανηγύρι;». Κι ο πατέρας απάντησε με στοργή: «Παιδί μου

πρέπει να γλεντήσουμε και να χαρούμε, γιατί ο αδελφός σου ήταν σαν νεκρός που αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε.»

Μπορείς να δεις σε κινούμενα σχέδια την παραβολή στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<https://video.link/w/1EC1c>

Ο Χριστός με αυτή την παραβολή ήθελε να διδάξει τη **συγχώρηση**. Δηλαδή όταν ένας άνθρωπος μετανιώνει και λυπάται πραγματικά, που φέρθηκε άσχημα τότε πρέπει να τον δεχόμαστε και να ξεχνάμε, το πόσο λάθος φέρθηκε.